We hebben een goede lijst, wij boeken een goed resultaat na bevrijdingsdag komt op 6 mei de dag van de Volkspartij voor Vrijheid en Democratie.

Bijna acht jaar lang ben ik nu politiek leider van de VVD, het waren acht rijke jaren. Wij stegen van 22 zetels in 1990 via 28 naar 31 zetels in 1994.

Bij de statenverkiezingen van 1995 braken wij alle records, de Amsterdamse beurs hield ons met moeite bij. Het waren acht rijke jaren, steeds weer nieuwe collega's. Brinkman, Heerema, de Hoop-Scheffer, van Mierlo, Borst en dan Kok, Kok en nog eens Kok.

Zwijgen zweeft hij boven de partijen, vooral boven zijn eigen Partij Van De Arbeid, dat zou ik ook doen als ik hem was.

De VVD heeft haar leiderschap in het politieke debat bevestigd.

Het Europa debat is van zijn naïeve federalisme ontdaan, de minderheden moeten op eigen benen leren staan.

De overlegeconomie is onherkenbaar veranderd, de sociale zekerheid is ingrijpend gemoderniseerd.

Al die dossiers heeft VVD getrokken.

Met 20% van de stemmen hebben wij 80% van het debat bepaald.

Vier jaar geleden zei ik dat het paarse regeerakkoord een liberaal akkoord was, dat was tegen het sociale been van de Partij van de Arbeid en sommige denken nog steeds dat liberaal beleid niet sociaal kan zijn en om dat misverstand te voorkomen zal ik het nu iets duidelijker zeggen.

Na vier jaar kunnen wij nog steeds vaststellen dat het beleid liberaal is geweest en dus ook sociaal.

En ik bedoel dit niet plagerig maar ik meen het uit de grond van mijn hart, want er zijn zeer sociale resultaten geboekt.

Jarenlang heeft Erica Terpstra zich ingespannen voor de ouderen met alleen AOW, dankzij dit kabinet is het maandinkomen van die kwetsbare groep gestegen van ruim 1300 gulden in '94 tot 1500 gulden in 1998 en in geen enkel ander Europees land hebben de ouderen zo'n goed basispensioen als in Nederland.

Zonder tromgeroffel heeft dit kabinet de stille armoede bestreden.

Maar het inkomensbeleid is niet de ware toetssteen voor het sociale gehalte voor dit kabinet, belangrijker is het feit dat bijna een half miljoen mensen een baan hebben gevonden, vele vonden een plekje in onze samenleving.

Voor het eerst sinds 1960 werden minder mensen afhankelijk van een uitkering. De sociale zekerheid werd ingrijpend hervormd zonder dat de zwakkeren in de kou kwamen te staan, meer mensen aan de slag, minder schuld voor ons nageslacht.

Moeten die mooi resultaten op het conto van het kabinet worden geschreven? Natuurlijk niet. Zij zijn bij uitstek een verdienste van burgers en bedrijven zelf, zij hebben afgezien, zij hebben hard gewerkt. En met deze noeste inspanningen in het land hoort gepaste bescheidenheid op het Binnenhof. Toch heeft ook dit kabinet de economie een flinke opzwieper gegeven. Ondanks grote belastingmeevallers zijn alle bezuinigingen uitgevoerd.

De overheidsuitgaven beslaan nog maar de helft van onze economie, ik vind dat nog rijkelijk veel, maar de private sector heeft weer de plaats die hem toekomt.

Meevallers werden benut voor verkleining van het schatkisttekort en voor extra lastenverlichting. De loonkosten voor de werkgevers zijn fors verlaagd.

In de eerste en de tweede belastingschijf is de druk voor burgers verminderd, de middengroepen komen minder snel in het toptarief.

En wat ons met het CDA nooit is gelukt hebben wij in paars eindelijk voor elkaar gekregen voor de eerste keer is het tarief van de vermogensbelasting verlaagd.

Omdat dat dankzij of ondanks onze socialistische vrienden is gelukt dat laat ik aan uw verbeelding over.

Overigens verwachten wij van minister Melkert dat straks de loonstrookjes ook stroken met de inkomstenbeloften van het kabinet.

Wij zijn geen koopkrachtfanaten maar belofte maakt schuld.

Dames en heren, het volgende kabinet gaat de 21® eeuw in, zullen de problemen en de uitdagingen van de 21® eeuw anders zijn dan die van nu? Kent ook de politiek een millenniumprobleem? Raakt op 1 januari van het jaar 2000, naast de computer ook de politiek van slag?

Veel uitdagingen van straks zijn niet radicaal anders dan die van nu.

Het gaat om versterking van onze economie, meer mensen aan het werk, inpassing van Nederland in nieuwe internationale structuren, beter ondenwijs voor onze jongeren, een goede zorg voor onze ouderen, beheersing van de immigratie en een veilig bestaan voor iedereen.

Maar de veranderingen komen steeds sneller op ons af en onze taak is het aan de verandering leiding te geven om te voorkomen dat wij worden overrompeld.

Ik ben ervan overtuigd dat het verkiezingsprogramma van de VVD als geen ander de basis biedt om die uitdagingen aan te gaan.

Wij zijn niet conservatief, wij zijn niet progressief, de VVD is realistisch, wij zijn de meest toekomstgerichte partij van Nederland.

Wat moeten wij dan doen? Ten eerste doorgaan met de economische modernisering van ons land, er staan nog steeds teveel mensen aan de kant. Werk, werk, en nog eens werk, dat was ons parool de vorige keer, het komt uit ons verkiezingsprogramma van ’94, het blijft ons parool.

Er moet nog meer ruimte komen voor burgers en bedrijven, marktwerking waar het kan, een sterke overheid waar nodig.

Een belangrijke overheidstaak is de infrastructuur, de VVD wil daar extra geld voor uittrekken maar niet om dat te versmijten aan peperdure symboolpolitiek. D’66 en de Partij van de Arbeid hebben inmiddels geleerd datje elke gulden maar één keer kan uitgeven, maar ze denken nog steeds dat je elke meter asfalt wel drie keer kunt aanleggen.

Wij kiezen niet voor ‘Holland Asfaltland’ maar wel voor beleid met gezond verstand. Wij willen met Annemarie naar snellere procedures, werkbare normen en sobere keuzes.

De VVD is groen, maar de VVD is ook nuchter, wij zijn en blijven een partij van groen realisme.

Bij moderne economie hoort een modern belastingstelsel, Nederland kent drie toptarieven, 60% 50% en 36%, hoge belastingen zijn niet het voorrecht van de rijken, zij drukken op iedereen, zij moeten dus voor iedereen omlaag.

Het schatkisttekort daalt, de staatsschuldquote daalt nu zijn de tarieven aan de beurt.

Het CDA wil als enige partij geen cent uitgeven voor lastenverlichting, daarmee breekt het CDA met zijn eigen verleden, maar in ieder geval zijn de Christen Democraten duidelijk, in feite zegt het CDA; ‘wij zijn de partij van de hoge uitgaven en de hoge belastingen’.

Dat wordt dus nog moeilijk kiezen voor links Nederland.

Tegen de Partij van de Arbeid zeg ik: ‘voor inkomensnivellering zijn wij niet te vinden’. 18% van de belastingbetalers betalen meer dan 50% van alle belastingen op inkomsten, zeker, constructies en excessen moeten worden aangepakt, maar wie beweert dat iedereen boven modaal slapende rijk wordt weet niet wat hard werken is.

Dankzij de middengroepen kunnen de uitkeringen worden betaald.

De VVD wil die middengroepen de ruimte geven die ze nodig hebben.

De babyboomers van nu de ouderen van de 21® eeuw, straks zullen minder jongeren de AOW en de zorgkosten voor meer ouderen moeten opbrengen en daarom moeten wij nu al maatregelen nemen.

Ons verkiezingsprogramma doet voorstellen op vier fronten, de zorg, de sociale zekerheid, de AOW en de staatsschuld. Wij zien de vergrijzing niet als een probleem maar als een uitdaging, wij willen Nederland jong houden.

Op het gebied van de gezondheid kan steeds meer en willen wij ook steeds meer, ouderen leven steeds langer. De VVD wil dat die ouderen langer op eigen benen kunnen staan en een goede zorgsector is daarom van het eerste belang. Waar nodig moeten er extra middelen bij, onze partij wil twee miljard gulden daarvoor beschikbaar stellen, meer dan welke andere partij ook.

Maar wij zeggen daar meteen bij, wie echt aan de toekomst van de zorg denkt vraagt van iedereen een bijdrage, van de overheid, van de mensen en van de sector zelf, op die manier kunnen wij de zorg de prioriteit geven die zij verdient.

De vergrijzing vereist verdere modernisering van de sociale zekerheid.

CDA en Partij van de Arbeid willen doen geloven dat hervorming van de sociale zekerheid nu af is, het CDA wil er zelfs een kleine drie miljard bij doen, meer dan de Partij van de Arbeid. De VVD gaat de uitvoering van de bijstand en de WAO verder verbeteren. De beste manier om voor de toekomst te sparen is op te houden met schulden maken.

Het succesvolle beleid van Gerrit Zalm biedt nu uitzicht op een schatkisttekort van nul en de staatsschuld zal dan als sneeuw voor de zon wegsmelten.

Dan is de financiering van de AOW in de toekomst ook geen probleem meer, dames en heren, een zuinige overheid is een sociale overheid.

Mensen maken zich zorgen over geweld op straat, gebrekkig optreden van justitie en politie, afbrokkeling van normen en waarden.

Wij zien dat willekeurige voorbijgangers door jongeren de dood worden ingeschopt, wij zien dat zogenaamde voetbalsupporters elkaar langs de snelweg aftuigen, dronken vandalen die ongestraft een straat in Groningen terroriseren.

Het meest schokkende is misschien dat wij over zinloos geweld zijn gaan praten en betekent die term niet dat er ook zoiets zou zijn als zinvol geweld.

Is geweld minder zinloos als er bijvoorbeeld diefstal mee gepaard zou gaan?

Maar wat ons verontwaardigt en beangstigt bij een dood als die van Meindert Tjoelker is het volstrekt willekeurige karakter van dit soort geweld en wij voelen aan dat dit willekeurige geweld een uitwas is in een ruiger wordende maatschappij. Wat kunnen wij daaraan doen?

De criminaliteit moet natuurlijk beter worden bestreden, er is onder dit kabinet al veel gebeurd.

Er is al miljard gulden extra naar politie en justitie gegaan, het cellentekort is vrijwel opgeheven, er zijn duizenden agenten bijgekomen maar er moet meer gebeuren. De politieorganisatie moet worden verbeterd.

Terwijl Europa bouwt aan Europol heeft de Nederlandse politie nauwelijks aansturing op landelijk niveau.

De democratische aansturing van de politie moet dringend worden versterkt. En het gezag van justitie moet zo snel mogelijk worden verbeterd, er mag maar één Prima Donna zijn en dat is Vrouwe Justitia, zij moet dan wel haar gezag laten gelden.

En natuurlijk moet er meer blauw op straat maar met voorrang naar het platteland, wat door het vorige kabinet is uitgekleed moet het volgende kabinet weer aankleden.

De eerste verantwoordelijkheid voor de overdracht normen en waarden hoort thuis bij de ouders, de opvoedingstaak hoort in de eerste en de laatste plaats bij de ouders te blijven. Maar ook op scholen hoort overdracht van normen en waarden plaats te hebben, daar leren kinderen zich buiten het gezinsverband zich sociaal te gedragen. Scholen moeten dus rust uitstralen.

Nederlands scholen zijn aanmerkelijk onrustiger dan in omringende landen. Uit onderzoek blijkt dat op scholen met een goede discipline heerst onden/vijskundig het beste scoren, wij hebben in Nederland altijd veel onderzoek nodig om te ontdekken wat iedereen weet.

Het is daarom van groot belang dat ouders hun invloed gebruiken om het klimaat op school te bevorderen, te bevorderen dat er voldoende aandacht wordt geschonken aan waarden als solidariteit, doorzettingsvermogen en zelfdiscipline. De pers geeft de bewindslieden tegenwoordig rapportcijfers voor gedrag en vlijt, dat schijnt goed te werken, wat goed is voor ministers kan nooit slecht zijn voor scholieren.

Sommige ouders mogen zich de spiegel voorhouden, een leerling uit een onderhandelingsgezin is geen eenvoudige klus voor een leraar zonder vakbondscholing.

Wij moeten aan leerlingen geen eisen stellen waaraan zij niet kunnen voldoen, teveel leerlingen uit het beroepsondenwijs vallen uit omdat zij teveel algemene vakken moeten leren, geef praktisch ingestelde de kans hun handen te gebruiken, liever een timmerman die zijn vak verstaat dan een drop-out die er op los timmert.

Overdracht en naleving van normen en waarden en handhaving van de wet, vergen een niet aflatende inspanning van ouders, scholen en overheden maar de tijd is rijp.

Wij zijn in het midden van een culturele omslag na de toegeeflijke maatschappij van de jaren ’60 en 70.

Opvallend is een recente opmerking van de Britse premier Tony Blair, hij zei: ‘een fatsoenlijke maatschappij is niet gebaseerd op rechten maar op plichten’. Tien jaar geleden was deze nadruk op de eigen verantwoordelijkheid reactionair, nu is het New Labour, voor de VVD is het oude koek.

Nederland moet zich in blijven zetten voor een constructieve rol op het internationale toneel.

Wij zijn voor vrijhandel, wij zijn voor uitbreiding van de Europese Unie naar Oost-Europa en wij zijn voor een forse inspanning ten behoeve van ontwikkelingssamenwerking maar de internationale verplichtingen van Nederland moeten evenwichtiger worden.

De inspanning voor ontwikkelingssamenwerking kan worden bevroren tot de norm van de Verenigde Naties is bereikt.

Het volgende kabinet moet stevig onderhandelen om onze onevenredige bijdrage aan de Europese begroting te verlagen, ook in Europa kan het best een onsje minder.

Na twee jaar van daling gaat het aantal asielzoekers weer omhoog, de binnenkomst van asielzoekers ligt bij ons twee tot drie keer boven het Europese gemiddelde en het grootste gedeelte komt zonder deugdelijke papieren binnen, wij hebben maatregelen voorgelegd aan onze coalitiepartners, daar willen wij voor de verkiezingen uitkomen, maar lukt dat niet dan doen wij het erna want iedereen kan zien dat het zo niet langer door kan gaan, de politiek moet de maatregelen nemen die nodig zijn.

Dames en heren, bij de vorige nationale verkiezingen scoorden wij het op een na beste resultaat van onze geschiedenis, gevolgd door deelname aan een van de beste kabinetten van onze geschiedenis.

Deze keer hebben wij kans op een nog mooier resultaat, Nederland heeft dus kans op een nog beter kabinet.

Vier jaar geleden had de VVD het meest hervormingsgezinde verkiezingsprogramma, een drastische herziening van de sociale zekerheid, forse lastenverlichting en een belangrijke tekortverkleining, waren toen ons parool.

Wij werden geïsoleerd genoemd, wij waren zo geïsoleerd dat dat regeerakkoord rond ons verkiezingsprogramma is opgebouVVD.

Het succes van paars 1 is zo groot dat de andere partijen lijken te denken dat wij er al zijn. Men wil wel doorgaan met paars maar of men wil doorgaan met het paarse beleid dat is de vraag. Toch is een stevig beleid nodig.

Want nog eens 15% economische groei in de komende vier jaar is misschien niet waarschijnlijk en de VVD blijft het dichtst bij de gouden succesformule van paars, daarom is het zo belangrijk dat de VVD ook weer aan de wieg staat van het volgende regeerakkoord.

Daarom moet de VVD weer op krachtige wijze deelnemen aan het volgende kabinet, daarom is het zo belangrijk dat de VVD sterk uit de verkiezingen komt.

De VVD is nodig om te voorkomen dat ons land weer afglijdt in gezapige tevredenheid. De VVD moet erbij zijn om ons land voor te bereiden op het nieuwe millennium, de VVD is nodig om antwoord te geven op de uitdagingen van de 21® eeuw. Wie kiest voor de VVD, die in de toekomst, de VVD werkt.